

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XEObd/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 7508211923
Dátum vydania rozhodnutia: 17.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7508211923.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: zamestnancom Mgr. Martinom Divincom, proti povinnej: U. P., nar. A., D. o vymoženie 856,10 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 12Er/1277/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2014, č. k. 14CoE/200/2014-87, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2014, č. k. 14CoE/200/2014-87, v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania z a s t a v u j e.
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa zamietá.
- III. Dovolanie oprávneného sa odmieta.
- IV. Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice- okolie uznesením z 28. januára 2014, č. k. 12Er/1277/2008-16 exekučné konanie zastavil a vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne osobitným uznesením, čo odôvodnil aplikáciou § 57 ods. 2, § 200 ods. 2 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) a § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. Skutkovo svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom bol vykonateľný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. v Bratislave, sp. zn. SR 02882/08 z 9. apríla 2008. Primárny právny vzťah medzi účastníkmi vznikol zo zmluvy o úvere č. 9360079 z 28. augusta 2007. Súd dospel k záveru, že právny vzťah založený zmluvou je spotrebiteľský, pretože oprávnená konala pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinný bol fyzická osoba - nepodnikateľ. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých bod 17. obsahuje rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej všetky spory, ktoré vzniknú

zo zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní, pričom výber z alternatív spočíva na žalobcovi. Prvostupňový súd dospel k záveru, že takto koncipovaná rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola pritom so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal na výber, vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Nakoľko neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom, súd konanie zastavil.

3. Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 24. septembra 2014, č. k. 14CoE/200/2014-87 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. V odôvodnení uznesenia odvolací súd konštatoval, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Odvolací súd berúc zreteľ na požiadavku Európskej únie na ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, podrobil kontrole rozhodcovskú doložku a dospel k záveru, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovská doložka dojednaná účastníkmi zmluvy je v priamom rozpore s § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Keďže ale v čase uzavretia predmetnej zmluvy Občiansky zákonník ustanovenie, ktoré bolo zavedené až novelou účinnou od 1. januára 2008 neobsahoval a v zmysle § 879j Občianskeho zákonníka vznik právnych vzťahov a nároky vzniknuté pred 1. januárom 2008 je potrebné posudzovať podľa doterajších predpisov, neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky odvolací súd vyslovil s použitím § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka za použitia jeho eurokonformného výkladu s poukazom na smernicu, závery Súdneho dvora EÚ i Ústavného súdu SR. Predmetná rozhodcovská doložka je tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a preto je neplatná. Keďže medzi zmluvnými stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská zmluva v zmysle § 3 a nasl. ZoRK, nebola tak založená ani právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol predložený ako exekučný titul je preto právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky, a preto nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle 41 Exekučného poriadku a výkon exekúcie na jeho podklade je neprípustný (pozri rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 3 MCdo/20/2008). Ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 45 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 ZoRK), súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietne. V neskoršom štádiu exekúcie po vydaní poverenia je to dôvod na zastavenie exekúcie súdom aj bez návrhu v zmysle § 45 ods. 2 ZoRK, resp. podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok bol totiž vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania, keďže absentuje platná rozhodcovská zmluva. Dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku zahŕňa i prípad, kedy sa exekúcia nemala vôbec začať, keďže rozhodnutie nebolo vykonateľné a v čase rozhodovania o zastavení exekúcie stále vykonateľné nie je.

5. O trovách odvolací súd rozhodol na základe ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

6. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že:

- a) súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. a) O.s.p.),
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. b) O.s.p.),
- c) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. d) O.s.p.),
- d) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (ust. § 241 ods. 2 písm. a)

O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. e) O.s.p)

e) súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. f) O.s.p.),

f) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.),

g) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.).

7. Na základe právnej argumentácie uvedenej v dovolaní oprávnený navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a keďže rovnakými vadami je postihnuté aj rozhodnutie prvostupňového súdu žiada, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil aj uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a v prípade úspechu bola oprávnenému priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Oprávnený tiež navrhol, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky v znení aký je uvedený v dovolaní. Oprávnený tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O.s.p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2014, sp. zn. 14CoE/200/2014 a to so zreteľom na uvedenú právnu argumentáciu a najmä skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

8. K podanému dovolaniu sa vyjadril súdny exekútor, ktorý uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie dôvodov zastavenia exekúcie, príslušný na rozhodovanie je v plnom rozsahu súd. Exekučný súd je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, a to v rámci celého exekučného konania. Zároveň vrátil poverenie na vykonanie exekúcie a vyúčtoval trovy exekučného konania.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), keďže dovolanie oprávneného bolo podané pred 1.júnom 2016 s poukazom na ust. § 470 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, skúmal právne účinky úkonov oprávneného, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. apo zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

10. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 5 Oboer 105/2013, 5 OboE 18/2013, 5 Oboer 80/2013, 5 OboE 6/2013, 5 Oboer 90/2013, 5 OboE 12/2013, 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013, 5 Oboer 336/2013, 5 Oboer 251/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ,zamietnutím návrhu oprávneného na prerušenie konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.